

Haú, gowa! Máme tu další díl nepravidelného GÓNIA.

Struktura je:

blokková až dva roky zpět

zahraniční okénko

dyslektické okénko

oswego má nového člena

(swegmens)

Pondělí 04. května 2009 v 5:25

S radostí vám oznamujeme narození syna Tomáše.

Míry má učešnicové: 3,5 kg, 50cm; vlasy černé.

Jak on, tak maminka jsou v pořádku.

Michal a Lucka Sojkovi

(stolen ze sms od bývalého náčelníka wentasaha)

24 hodin na koloběžce

(swegmens)

Úterý 24. března 2009 v 10:37

Ještě větší recese než ta hospodářská

13. 02. 2009

I když je slovo recese spojováno s legrací a zábavou, při čtení novinových článků o hospodářské recesi se kupodivu směje málokdo - snad jen pánové z prognostického ústavu, protože ti to určitě předpovídali

Přesto a právě proto se i letos bude konat minimálně jedna recese v pravém slova smyslu - jednadvacátý ročník čtyřadvacetihodinové štafetovky na koloběžkách po vzoru silničního závodu „24 hodin Le Mans“.

S ohledem na současnou celosvětovou krizi se však letošní ročník bude muset uskrovnit. Většina tradičních sponzorů tentokrát spolupráci z finančních důvodů odmítla, takže se účastníci budou muset obejít bez standardu, na který jsou z dřívějších let zvyklí - chybět budou tradiční bezplatné masáže, sponzorské sportovní vybavení, energetické nápoje, klimatizované stany, zahajovací raut, závěrečná párty s vystoupením hvězd českého šoubyznysu, hostesky v zákulisí i kdekoliv jinde, zahraniční zájezd za Viktorem pro nejúspěšnější tým a dokonce i Audi A6 pro nejlepšího jezdce ve své kategorii.

Jedinou jistotou, která nám letos zůstane, tak asi bude jen kadibudka od Dixi. Což možná nakonec není zas tak málo - alespoň se z tý krize nepos...

22. ročník 24 hodin

(swegmens)

Čtvrtek 04. června 2009 v 13:09

ve třetím čtvrtku měsíce května jsem podlehla hysterickému záchvatu, že na koloběžkách všichni umřeme.

tedy, všichni tři, co tam na začátku budeme.

situace ale dopadla přesně opačně. a za to patří velký dík všem, kteří nám letos pomáhali.

tedy těmto pomahačům a členům týmu:

gepard, die exklusive, šipka, andina závodní (koloběžky)

lidé stálí: ala, alan, albert, milan, mhusek, tokem

později přišedší a zůstavší: bednička, sestra

později později přišedší: blesk, flik

zasloužilí: martin od elišky

poděkování patří také: standovi od šárky, kapitánovi (za plachtu), vojtovi lejskovi, sestřinýmu někomu, vlkovi, kubímu, wentatsahovi.

slovníček:

průjezd - dva a více kol po sobě

plachta - nepostradatelná součást vybavení týmu v květnovém počasí

cože, už zase já? - nejčastější věta účastníka

nudle s mákem - tým tábořící naproti

tabulka na časy - tabulka, která zaznamenává časy členů týmu

igraček - kluk z výlohy, co vloni jezdil za potkol časy do čtyři a půl minuty. mezi jednotlivými koly se rozklusával pod šest minut - tak by se mělo jezdit celou dobu kolo

průběžné záznamy od pěti do pěti třetího víkendu měsíce května si můžete přečíst právě TEĎ právě ZDE:

- 17.00 první kolo. albert přijel čtyři a půl minuty před začátkem. stihl akorát přidělat zadní kolo své šipce a vyrazit. jako první se na cílostart po dvou a půl kilometrovém kolečku vrací karlos. za ním dlouho nic. albert není druhý? není ani třetí či čtvrtý. sakra coseděje, první kolo, to patřilo snad vodpradávná (asi dvakrát) voswegu, ne... albert přijíždí sedmý. "padaly mi celou dobu kalhoty, musel jsem dvakrát zastavit, měl jsem je u kolen."

- každý rok se na tenhle fantastickej závod hrozně netěším a od března cítím, že už se ta hrůza zase blíží. tři dny před závodem to přejde, adrenalin stoupá. a teď je to zase tady! jsem v euforii, hlavu mám úplně vymydlenou, výborně.

- my máme spoustu lidí, nudle s mákem spoustu židlí a čtyři až pět členů. albert mění kolečko za židli. z pozice síly si jich bereme víc.

- 19.30 je nám blaze, jen na mě přichází krize, nemůžu jíst, tak do sebe alespoň lámu čokoládu.

- blíží se tma. "a jak se to dělá v noci?" "zakřičíš jméno stáje: OSWEGO!" "tak kdybych řval: NESKENON, tak jsem to já," podotkl k rozhovoru přetažený jezdec z bývalé stáje dávných ročníků.

- ondra sýkora je tu s námi a jezdí svá soukromá kolečka.

- vzpomínka na jarouška z nerudových kopáčů: "álo, zavěs se za mě, potáhnu tě," a jaroušek frrrnk...

- je čas, kdy létají mušky. to byly časy, s brýlemi.

- "tak za kolik jsem to bylo? SEDM?" "mně se na to tlačítko nevejde prst," omlouvá se dvoumetrový tesař albert.

- teoretizujeme o zdvíhání či nezdvíhání se na stojné noze, výhodách, nevýhodách nízkého podvozku a zatáček

- "připraví se milan," upozorňuje časoměřič. z temné hroudy se ozve: "chrchlchrchlchrchl"
- vylili jsme petrolej na zem a teď nám tu páchne
- první dobrodružství: martina pronásledoval buldok od tunelu k tunelu. klíčkoval mu přes cestu. martin přiznává, že mu v duchu řekl: "ty debile!" (!) no fuj. takhle se teda v oswegu nemluví.
"to jsem netušil," kroutí hlavou martin, "že tady zažiju TOHLE." (asi to byla jeho první nadávka v životě. martin je od baptistů)

- 19.30 machinace s kolama (tedy s okruhy). jedno vynechávám, psst.

- 21.50 přišel vlk. tak máme taky igračka! má na zádech kejmlbek a nechce si, frajer jeden, projet zkušební kolo mimo závod. po vysvětlení, že behá orientáky, to necháváme na něm. na hlavě má slunce. aha, tak on to není kejmlbek, ale baterie.

- 21.54 hele, už se připrav, jel ten orienták...

- 21.55 no tak kde je? snad si necvaká kontroly?

- 22.08 jsem na dráze a: vydávám zvuky, které jsem nikdy neslyšela, natož u sebe (chuí, chuí). zajímavé;

- novému příchozímu: "...a až budeš v támhlejší zatáčce, tak řvi: OSWEGO!, už je tma, abychom tě poznali."
"jakže bylo to slovo?"
"!!!!!!"

- karlos z nudlí přišel vokouknout naši stranu. špičkuje se: "tak co? kolik vás je?"
k: "no... právě jsme se rozdělili na dvě skupiny. v první skupině jsme čtyři, ta druhá je taková ležérnější, tam není nikdo.
ted'ka jezdíme my a pak se prohodíme."

- 22.52 "hoblůůj," ozve se ze tmy z jakési stáje. se mi zdají, voni tam ještě hoblují.

- 23.? "je nevýhoda jezdit s čelovkou, protože ty fotony, jak vystřelují, tak zpomalují.
to voni ví, proč mají vzadu blíkačky!"

- 23.47 projíždí náš člověk a my ho ignorujeme, povzbuzujeme ho:

"PRŮJEZD"

"COŽE?"

o 6.09 devět minut později: "co to bylo? "si neřval." "řval!" "neřval. každopadně jsi to druhé kolo měl rychlejší.
jinými slovy, odted' jezdíš jen to druhé."

- tok nešťastně šátrá rukama po haldách s věcmi: "ty brejle jsem si měl připravit dřív, než jsem si vyndal čochy."

nastala noc.

22. ročník 24 hodin II

(swegmens)

Pátek 05. června 2009 v 7:43

až do půl páté: temno. hovory o čtvrté bé, pornu a orálním sexu. to vše v souvislosti se čtvrtou bé.

- 4.41 bolí mě hlava a je mi trochu na blití.

úplně jako kdyby byl všední den.

- prší. je mokro. je mokro a prší.
bude svítat.

- "tohle nebude příliš zdařilý čas," prorokuji si na startu. "ty si akorát děláš alibi, abys nemuselaa makat!"
ať de jednička s těmahle blbejma kecama doprdele.

- 4.57 jde na nás ranní krize. vojta říká, že pude domu. béé! kapitán už domu šel. na ráno se avizovali blesk a náčelník flikou. blesk je před státnicemi a po zánětu osrdečníku.

- měli bychom vylosovat černého petra a tomu dávat "průjezdy cože".

- "cože? už zase já?"

- 5:13 leje jak z konve! až přijede bedna, tak na něj budem řvát: průjezd!

příběhy deště:

- 5:17 zmoklý jednička zoufale volá: OSWEGO! oswego se nakonec slituje.

- přichází se na nás zase podívat karlos. tvrdí, že si chce popovídat, ale jde mu o místo pod plachtou, cheche.
tenhle tým je rok co rok nepoučitelný.

k: co kdybychom se spojili? sečteme kolečka...

7:24 neskutečný lijavec se mění na normální déšť. některé týmy obcházely a přemlouvaly k ukončení. žid (organizátor) se před nimi schoval, checheche. oswego jezdí dál, tady se teprve ukáže, kdo je vopravdickej chlap! (a v našem týmu to jsou: alberton, bedni, tok, sestra)

"tyhle koloběžky s blatníkama sou bezva vynález," říká si karlos jakoby pro sebe.

"tahle plachta taky," ušklíbne se.

- "zasekláá se mi tkaničkáá," řve zoufale bezejmená nudle s mákem a dává si nedobrovolný průjezd

"tak to máme do konce závodu vystaráno," zamnul si rukama karlos

- máme dost.

- "tak já pojedu ještě jedno kolo a to si odpočinete všichni," nabídl ondra svůj sedminutový čas.

a tady zápisky končí.

závod jsme i přes déšť dojeli. moc se nám líbil, už se těšíme na další ročník. byli jsme čtvrtí, na což jsme hrdí. nakonec jsme tradičně zařvali oswego pokřik.

v neděli mi volal kuba: "tak co, jak ti je?" bylo mi jako vždycky po koloběžkách.

bojovníci klanu oswego

(swegmens)

Pátek 30. ledna 2009 v 6:32

se sešli, jako téměř každé úterý, by společně oslavili magisterský titul člena o.
sešli se v počtu tři. (aa, an, o)

výprava:

náčelník řekl (před dvěma týdny): pojedem na brusle na sázavu, nebo na běžky do krušnejch.

člen aa naplánoval trasu a zjistil vlakové spoje.

náčelník v den klanu zavolal, že albert pojedem na šumavu. neví sice v kolik a kam, ale jestli nechcem taky.
potom taky říkal, že na tu výpravu ale vlastně asi nepojede a na klan že vlastně asi taky nepřijde.

v průběhu klanu jsme pod dojmem ze stavu posledních měsíců a řádově i let (možná, asi, někdy, joo, vlastně né, jojojojo-ale né) utvořili Tvrdé jádro oswega, které nebude brát ohledy na to, co kdo okolo říká a chce, ale bude rozhodovat o tom, kam a kdy se jak pojedem, ponívač jinak je to akorát samé zařizování a podřizování se nějakým členům, kteří nemají úplně jasno v tom, kdo je jejich Pravá rodina.

za tohoto veselého rozhodnutí jsme popíjeli víno z rakouských nebo australských svahů a dělali legraci.

mezitím dorazil i člen t., který je právě stížen zkouškovým obdobím, a proto nepojede na výpravu, za což dostal zasloužený bešing.

v dalším průběhu padl opět výraz Tvrdé jádro.

"a to jsme jako my?" zeptal se člen T.

odpovědí mu bylo jen manické zachechtání.

nejtěžší dyslektik kterého znám.

(swegmens)

Pondělí 19. ledna 2009 v 17:03

co ten chlapec chtěl asi říci?

je díky moc má mám malinko problém dostl jsem demona a zítra jdu na zkoušku a do hlavy to moc neleze když to sem tam leze ven pak se ozvu a domluvíme se třeba se stavím ve čtvrtek zati mhoj

pf 2009

(swegmens)

Neděle 28. prosince 2008 v 14:10

přátelé, kamarádi,

předloni jsem si založila tradici PF povídky, vznikla i letos.

stejně tak i letos je pro otrlejší.

páteční brzké ráno

jsem douchystala vše potřebné k týdenímu přechodu nízkých tater, uvařila čaj do nové termosky, utáhla poslední pásku na gemmě

a pozvracela nádobí.

ne že bych to provedla schválně tam, ale bylo to nejbližší místo. mezi prvním a druhým záchvatem jsem stihla doběhnout do koupelny, naštěstí ještě ne do míst, kde mám příjemný kobereček na nožičky, když vylezu z vany.

třetí záchvat dostala konečně právě vana.

při té poslední příležitosti jsem si měla možnost všimnout, že krom zelené žaludeční šťávy ze mě lezou prapodivné světle červené kousky.

o to prapodivnější, když jsem předešlého dne jedla jen špagety s trochou sýra.

zíraje do vany, zazvonil zvonek. domátožila jsem se k podomnímu bzučáku a pustila alana do baráku. když vcházel s obrovským batohem a sněžnicemi do dveří, akorát jsem si otírala ústa.

"zase jsem zvracela," pronesla jsem zničeně na omluvu, že nejsem připravená na okamžitý odchod.

"trochu jsem zvracela," omluvila jsem v 6.55 desetiminutový pozdní příchod na hlavní nádraží oswegu a marii, která mi na ranní sraz přivezla největší vánočku na světě. objala jsem ji a poprosila, zdali by mi poslala odpověď na otázku: "a může být krev ve zvracích světle červená?"

v EC 127 Fatra jsme obsadili nejvolnější kupé s jedním chlápkem.

cesta na východ začala. jeli jsme a vtipkovali, střídavě šikanovali Ondru a jedničku, jak už to máme ve zvyku. celou dobu jsme se smáli a chlápek s náma. myslím, že jsme mu byli sympatičtí, tak jsem ho seznámila se skutečností, že do i tak dost narvaného kupé se k nám v Kolíně přidá ještě albert.

což albi také skutečně udělal. všechny nás překvapil tím, že místo dvou smotaných dek přes jedno rameno a chlebníkem přes druhé, měl hliníkovou krosnu (s vlastoručně šitým batohem samozřejmě) a v ní spacák.

usměvavý pán vystoupil. udělal to právě včas, abych se mohla svést na vzniklé dvojmo a uvést se do víceméně vodorovné polohy, a požádala albíka o teploměr.

vrátila jsem mu ho s horečkou.

oswegáci, když to viděli, rozhodli, že je třeba usnést lékařské kolokvium a začít s léčbou.

přes mé slabé protesty do mě náčelník mateřsky nalámal dva paraleny a černé uhlí.

někde na slovenských hranicích padla myšlenka (myslím, že byla moje), jestli bych to náhodou neměla zase otočit. (směr jízdy, ne žaludek).

žaludek přišel na řadu o něco později, než předcházející myšlenka. igelitový pytlík byl děravý. na zemi byly alanovy sněžnice. naproti mě náčelník. kamarádi rychle zachraňovali ze země, co se ještě zachránit dalo.

vystoupili jsme v nějaké noname zastávce (asi puchov) a čekali každý na svůj vlak. kluci brblali něco jako že teda voní, voní se vždycky na výpravě vylečí a ještě se bohdá nestalo, aby tu nemoc ze sebe takhle nedostali, a že horečka vždycky odejde stejně tak rychle, jak přišla.

čímžpádem jsem zjistila, že je mi vlastně docela fajn, a že teplota se vrátila k normálu, žaludek mě už tolik netíží a když klukům přijel vlak do ružomberoka, tak jsem s nimi nastoupila do nacpané uličky rychlíku.

v uličce kolokvium stanovilo diagnózu: "seš zbouchnutá, checheche." "nebyla jsi náhodou v poslední době na kalbě, ze který si vůbec nic nepamatuješ?"

hajzlové.

náčelník se rovpomněl, že jeho dívka anička měla nedávno taky takovéhle zvracení. a že to nakonec nebylo těhotenstvím, jak je všichni přesvědčovali, ale nervama.

v ružomberoku jsme čekali dvě hodiny na autobus do donoal. během této doby, strávené ležmo na sedátkách, se mi vrátila teplota.

kolokvium rozhodlo o další léčbě: ibuprofen a hroznový cukr.

a já jsem pochopila, že to nepůjde. že nepůjde, abych dneska dusala s batohem do kopce. a především předtím bez další úhony absolvovala cestu autobusem po horských serpentinách.

marie mi psala, že krev ve zvracích je černá jako kávová sedlina.

tak jsem nakonec v 16.31 po celodenní cestě tam jela zase nazpátek. v okamžiku, kdy bylo potřeba si nandat batoh a odejít směr nástupiště, jsem se vydávila do dalšího děravého pytlíku. pán vedle mě si odsedl. díky dávce hroznového cukru byl tenhle zpětný chod o něco méně strašný. ondrášek vzal beze slova můj batoh, donesl mi ho vagonu, dal mi životní radu, ať už zvracím jen z okénka anebo do záchodu, zavřel za mnou dveře a vlak se rozjel.

do žiliny na přestup.

během dvěstě metrů se zavřené dveře zase otevřely a já mrzla ve slovenském superprůvanu. vzhledem ke svému stavu jsem se ani nepokoušela je v rychlíkové rychlosti zavřít.

zachránila mne až po nějaké době křečovitého držení se tyče paní průvodčí: "chcete vypadnout?" zamračila se na mě a dveře v plné rychlosti zavřela.

a já se mohla na hodinu a čtvrt zhroutit v záchodkové uličce do kuličky.

v žilíně jsem měla štěstí. se slovenským chlapcem se sluchátky v uších jsme naráz vpadli do jednoho kupé a spravedlivě si ho rozpůlili. "je možné, že budu cestou zvracet," upozornila jsem ho, lehla si na sedátka a dala vedle sebe tři pytlíky sobě. ten chlapec se usmál: "v pořádku, som zvyklý."

buď je to profesionální opilec, nebo pracuje v nemocnici, vyvodila jsem a upadla do kómatu. ze kterého se střídavě probouzela a usínala až na hlavní nádraží.

v 00.00 paní průvodčí kontrolovala kupé, zda opravdu všichni vystoupili. v tom mém narazila na dávicí se dívku s hlavou v igelitovém pytlí.

"ale teď už opravdu musíte vystoupit!" téměř se na ni obořila.

doploužila jsem se na zastávku tramvaje; akorát jela. cestu na biskupcovu jsem zvládla. jízda smrti se pomalu blížila ku svému konci.

před barákem jsem shodila obrovský batoh a zašátrala po klíčích.
nic.

s ledovým klidem jsem vybrala všechny věci z horní kapsy. nic. nic. prošátrala jsem osm dalších nepravděpodobných kapes.

snažila jsem se vzpomenout, co jsem v té ranní agónii s klíči udělala. výpadek. jediné, co mě napadalo, byly příliš mělké kapsy u nové mikiny a několikrát přerovnávání věcí v batohu, když si kluci brakovali svůj díl stanu a potravin.

tříkráte znova prošátrání.

sedím na ledovém, generacemi pomočeném, pozvraceném žižkovském chodníku a přemýšlím, jestli sem přibude i kus mého žaludku. od rána mi jakýkoliv pohyb dělá potíže, i tohle blbé prohledávání supertěžkého batohu, natož představa, že pojedou nočními supernarvanými tramvajemi někam, tam budu čekat půl hodinu na další a pak ještě půjdu pěšky.

vzala jsem do ruky telefon a z možností: marie, ondra černý, brácha jsem vylosovala ondru, který má auto, nebydlí v komořanech a nemá malého synka.

ondra to sice zvedl, ale ve tři čtvrtě na jednu v noci se mu noční jízda prahou moc nehodila.

marie to taky zvedla, ale nacházela se zrovna u nového boru. Poslala mě na pohotovost.

pak mi napadla téměř bezbolestná možnost pro obě strany - jaroušek! bydlí přeci v koněvce!
ale jaroušek spinkal.

nejrozumější se zdálo popojít pár set metrů ze své ulice až na oblíbené hřiště na balkáně.

poněkud znaveně jsem seděla na ledovém chodníku. kolem sebe vybalený batoh. vrátila jsem se znovu k pokusům najít klíče.

až.. až jsem došla osvětlení a vyndala je z jednoho z moha černých pytlíků.

s ledovým klidem a obtížemi jsem vše nacpala zpět, navázala na batoh sněžnice a vydala se do baráku.

abych zjistila, že klíče v rukou nemám. nechala jsem je v tom batohu.

asi jsem už fakt měla docela dost.

tak ještě naposledy operace sundat batoh, sundat své krásné nové sněžnice, rozepnout ho, najít klíče, zarvat vše zpátky, zapnout zip, navázat sněžnice,odemknout barák, vyjít dvě patra, odemknout byt, sundat batoh, dát si k posteli kýbl, obeslat ondru a marii že je vše v pořádku a nemoci usnout.

conclusion: (some of many):

oswegáči nejsou takový kurvy, jak by se mohlo na první pohled zdát. naopak. náčelník se nechal pozvracet a ani nemrkl, držel mi pytlík, cpal do mě prášky a povzbuzoval mě. ondra mi donesl pozvracený batoh až do vlaku, i když možná trochu mrkal. všichni mě přesvědčovali ať jedu dál, že se to poddá. měli se mnou trpělivost, když jsem se nemohla rozhodnout, jestli teda jóó, nebo néé. utvořili kumépomoci lékařské kolokvium.

je neděle odpoledne, pomalu se zpátky zavodňuju a pokouším se strávit první jídlo po třech dnech.

v tatrách je třesutý mráz a modro a já se učím svůj pocit štěstí neodvozovat od vnějších okolností.

pf (pokračování)

(swegmens)

Úterý 30. prosince 2008 v 9:48

včera mi volal náčelník. tak tedy, nové zprávy z hor a nové zprávy z prahy:

informace číslo jedna: (ad ala)

už jsem v pořádku! čímžto děkuji alče, marihuron, ivánkovi, jarouškovi, janouškovi, honzíkovi, lusy, elišce a sharikovi (tedy těm, co byli ve vánoční době na mejlu) za jejich projevenou podporu, obavy, soucit, ochotu mi dojít nakoupit a přesvědčení mě dohnat k doktorům.

informace číslo dvě: (ad oswego)

jak to vypadá na nízkotatranském hřebeni?

flik:

"v sobotu večer jsme si uvařili bezva jídlo, byla to paráda, všechno v pořádku.

o půlnoci jsem se vzbudil, strčil hlavu do předsínky a poblil vaříč.

a pak ještě pětkrát, každou hodinu. až do rána. bezvadný, v mínus deseti.

tak jsem jel domů."

(myslím, že to musel být zážitek i pro zbytek obyvatel stanu)

albertovi a turbovi prý taky není moc dobře. matně jsem si vzpomněla, na láhev, ze které jsem ve vlaku pila a která už tam byla pro jistotu označena jako infekční. a že z ní vlastně albi taky pil... "jó, albert z ní pil a říkal: mně to nevadí," zašklebil se flik do telefonu.

jenomže albert je kyborg, ten si nějakýho celodenního blitíčka ani nevšimne.

tak jen napjatě čekám, jak to tam celé dopadne..

silvestr

(swegmens)

Neděle 04. ledna 2009 v 13:24

kluci se vrátili o dva dny dřív.

opatrně se ptám: "... a nadávali na mě hodně?"

"jasně! a hlavně celou dobu plánovali, jak se nahnou k tobě do bytu a pozvrací podlahu. |tu v levým pokoji, že to pěkně zateče do těch parket."

takže na silvestra jsme se nakonec přeci jen (většina) sešli.

turbo:

"nazdar. chtěl jsem přijít rovnou k tobě, nablejt ti do knih a vrátit je do police."

silvestr (ala, ala n, ondrasek, martinek, turbicek). filosofické debaty a smích.

v půl desáté jsem vylezla na palandu a dočetla si Šťastného Jima ("povinná literatura pro učitele"), kluci dole zatím propojili kompíky a rozjeli kántra.

vzbudily mne až petardy a nadšený martínek vyběhnuvší na balkón všechnu tu slávu nahrát na mobil.

ráno jsme se šli tak trochu bruslit na rybník a zase zpátky. uvařili oběd a hráli videostop a pořád něco. taky jsem koukali na první díl třetí série it crowd.

někdy k večeru jsme zjistili, že už u alana bydlíme.

o psech a lidech

(swegmens)

Pondělí 25. srpna 2008 v 7:06

martínek se ve svém americkém blogu zmínil o psích kusech, které američané provádějí. podotknul, že je pouze zmiňuje, poniváč blog čtou i nezletilí.

nedovedivši si představit, co tak strašného by se pod nimi mohlo ukrývat, vyzvala jsem ho, ať mi je popíše do mejlu.

mno, zde to máme.

návod na "psí kusy":

Za zvuku moderního R&B se slečna postaví zády k partnerovi a začne v koordinaci s ním provádět pánevní pohyby naznačující kopulaci v tzv. psí poloze.

Pochybuju, že se kdy k tomuto stylu svolím a ještě více pochybuju, že bych zde k tomu našel partnerku, protože těm holkám přeci musí být jasné, že při těsném kontaktu (který je leckdy důležitou součástí pohybů) prostě musí docházet ke stimulaci partnera...

V angličtině jsem tomu slyšel říkat "doggy style dancing", kde "doggy style"

označuje psí polohu. V příloze přikládám názornou ukázkou z jedné z pivních párty, které tady v ubikacích proběhly v červenci - párty měla pravidla - čtyři pětičlenné týmy soutěžily v rychlosti, s jakou zkonsumovali všichni jejich členové dvě půl galonovky (tedy 2 x 1,8 L) piva, které měli pro jistotu přilepené k rukám.

Tančí tady takhle všichni "děcka" - v Corvallis jsme my Evropané na diskotéce tvořili podivíny, protože jsme tančili v kruhu otočení navzájem očima k sobě. Pokud už USÁci udělali kruh, pak to byl uzavřený "vláček" synchronizovaně "kopulujících" párů...

Jsem zvědavý kdy a jestli vůbec tento taneční styl dorazí k vám do opravdového světa.

tohle je oswego

(swegmens)

Pondělí 09. června 2008 v 6:01

nastoupili jsme do vlaku a urvali alespoň místo ke stání.
přestupujem až v berouně; to bude pěkná cesta.

"jediná možnost," dí turbo "je všechny rozmixovat a vypustit odtokovým kanálkem."
zatímco se svíjím smíchy, zvedne se pán o berli a odejde si stoupnout do vedlejšího vagónu.
posadím se
a rozhlédneme se kolem: tak kdo bude další?

naklanovce

(swegmens)

Úterý 20. května 2008 v 22:27

nám albert ukazuje fotky z ohňové země.
... a to je kondor.
uau. kondor! a to ses nebál?
no, kondor. ten cítí i když si zlomíš nohu.
co když si ji zlomíš. ten to cítí pět minut předtím!

úterý večer

(swegmens)

Úterý 06. května 2008 v 22:25

milan si přišel půjčit alanovo kolo. při té příležitosti nahlédl do místnosti, kde právě probíhala klanovka. neboli klan klanu oswego.

tak vy jste ti indiáni! řekl (nebo něco na ten způsob) hlasem a výrazem člověka, který už hodně slyšel. my jsme si vyndali nože ze zubů: jo.

a ty si dej pozor. vytáhli jsme ti střed (kola), takže jestli nás budeš srát, tak se na tom zabiješ. řekl mu turbo na rozloučenou.

indiáni se jen ďábelsky zachechtali, ležérně vyndali nože z úst a cvičně přišpendlili milana za kraťasy ke dveřím.

heeee nazdáár (rány, střelení)

(swegmens)

Úterý 29. ledna 2008 v 19:53

klanovka, tedy schůze klanu, je po delší době zase u mě.

chlapci se začali hrnout do vnitřností bytu. naštěstí ne do těch, kde mám rozloženou dp. ostražitě jsem se vrhla k matracím s vypranými prostěradly. počkejte, počkejte, já na to hodím deky.

to byla chyba, říkat to nahlas. zařvali a jeden podruhem na ně naplocho skočili, ze dvou třetin i v botech.

klanovka, tedy schůze klanu, je po delší době zase u mě.

po schuzce klanu

(swegmens)

Úterý 18. března 2008 v 19:59

vyluxuju

vytřu

umeju nádobí

uklidím mapy

uklidím stůl

uklidím židle

utřu pochcané záchodové prkénko

vánoční cholupice

(swegmens)

Středa 19. prosince 2007 v 9:00

do swegmens patří ještě: včera se v naší klubovně objevil neznámý kluk s protáhlým obličejem. po chvíli jsem v něm poznala ondra. přijel se na nás podívat z anglie. zatímco jsme všichni čekali, že z něj bude koule, vypadá akorát anglicky nezdavě. vysvětlil nám, že v anglii bychom také zhubli, protože se tam nic nedá jíst. jste obklopeni věcmi, které vypadají jako jídlo, ale není to jídlo. vždy, když jde ondra do teska, tak před ním to jídlo z regálů schovají. posadil si mě na klín a řekl mi že jsem jeho holka. pak zmínil svou francouzskou přítelkyni, kterou si vymyslel. potom řekl asi v pěti větách asi desetkrát slovo píča, všechny ty věty se týkaly anglie. říkal to slovo tak dlouho, až jsem se ho také naučila.

jsme všichni moc rádi, že ondra žije a že přišel na klanovku.

marii zykove

(swegmens)

Pondělí 12. listopadu 2007 v 6:15

dva roky stary mejl.

tak jsem vyrazila s fletnou v batohu ka albimu. abych se hezky projela, brala jsem to pres hodkovice, fakt sveta kraj. jsou mezi branikem a modranama. vesnice odolka hadr. takovy uplne baraky a zarostly zahrady.

a zmet ulicek.

prijela jsem trochu pozdejc. dole u dveri zjistila, ze maj predelany zvonky a ze tam nemaj cedulky se jmenem. no tak jeste ze me pustila dovnitr pani.

tak nesu do tretiho patra kolo, uz mam trochu dost (je zima, albert bydlí na kopci) no a dojdu ke mrizi. oni bydlej po trech bytech za mrizi, panelak.

no, a jak jsem brzy zjistila, nefungujou jim zvonky.

u tech mrizi.

tak co ted? spousta napadu. vytahnu sedlo, natahnu skrz mriz ruku a zaklepu.

nic, sedlovka moc kratka.

zuju se a hodim na dveře botu, toho si vsimne.

tak to jsem nastesti neudelala.

takco?

pak jsem si vsimla ze tam maj uskladneny brambory. tak jsem je zacala hazet na dveře.

nic. z bytu se zacala ozvat bruska. tak to uz me tuplem neuslysi.

tak sousedi. ale ani tem nefunguje zvonek.

tak brambory. brambory. brambory.

brambory.

no, s albertem to nehlo. ale pani odvedle to bylo divny. tak otevrela, koukla na me a na alberta zabusila. az to ho privolalo.

ja myslim ze to je uplne normalni. ze to by ani neslo aby clovek na alberta jenom tak zazvonil. na alberta se musi bramborama.

no a kdyz jsem odchazela, tak jsme vysli, albert zabouch a rika hm. tak jsme v haji.

v ruce mel klíče od lodenice. za sebou zabouchly dveře, před sebou zamčenou mriz.

ale nakonec to sikula otevrel dratkem. ale byla to sranda.

uz jsem videl, jak doma hledam dostatecne velkou mikinu. ponivac nevím jestli by i albert prezila dva dny v kratasech a triku mezi panelaky.

Slunce při svém zdánlivém ročním pohybu je na světovém rovníku

(swegmens)

Středa 21. března 2007 v 15:09

dobra metoda jak nezaspat sraz v první jarní tramvaji 26 druhý vagon je vypít večer půl litru vody. to se pak v tech půl čtvrtý vzbudím sama.

zatímco vloni bylo nejnebezpečnější místo při přesunu konečně 26 - kopec zledovatele schody, tentokrát to byla mokrá skála. to co jsme vylezli byla nejmin sestka, na to dám krk.

každá větevka stromu obalena sněhem. bílý svět. paráda. když už je zataženo, tak máme sněh.

slunci se z ranního pražského smogu nechtelo. awacin po mě hodila sněhovou kouli, do spanku, podrážila jsem ji nohy a byly jsme v sobě. pak jsme si chladily sražené obličej v další sněhové kouli.

slunce nikde.

stare tusalacky hraly na okor je cesta. slunce porad nikde. za oswego jsme byli jen s jednickou a wentou, pomlouvame ostatni. alanek ma kaslicek, bleskovi se nechelo, flikou mel v praci ctrnactihodinovku, turbik se uz dva roky pripravuje na maturitu a albert pocita tucnaky. a general je z cukru, ale to uz vime davno.

tak dost. podle hodinek je slunce nad horizontem. zpivame jarniho kuryra, ty moje toulavy boty nezastavis. prochladi jsme uz dost. ted by to chtelo koupel.

predloni byla na dzbane jenom takova vrstvicicka, kterou rozbil wanigiska rukou. vloni byl solidni led na kterem jsme se klouzali a nasledne se museli spokojit s potokem. letos bylo jenom vsude bilo a trochu snezilo. zase jsem si nevzala rucnik.

doslaveni kazdy podle sveho. stary tusalacky v mekaci na evropsky, my v socialni cukrarne na kulataku. majonezove chlebicky a mastne bramboraky. pani ktera nam sbira talirky kdyz zvedneme skvarkovou placku k ustum a spini stul oslizlym mokrym hadrem. nevydrzim a smeju se. myslela jsem ze se tohle deje jenom u nas v menze.

tak ahoj, ahoj awacin, doufam ze se zase brzy uvidime.. awacin si tre červenofialnovy nos.

flikou

(swegmens)

Středa 21. března 2007 v 13:09

tradicni beh do novych zameckych schodu. zavod strasneho vyflusu. zkuste bezet naplno minutu do schodu. tradicni nejlepsi bezec flik, 39 vterin, nas nacelnik.

letos mu to zapomneli stopnout. bezel podruhy. poblil se.

swegmeni jsou zvykli ze sebe vydavat to nejlepsi

ZAHRANIČNÍ OKÉNKO

Zdravím Geng,

vzhledem k tomu, že můj pražskej pobyt bude dost krátkej, musím si dopředu připravit itinerář setkání s "mejma milovanejma". Najde se mezi váma jeden takovej/á, kterej/á by zorganizoval/a něco jako sraz, kterýho bych se mohl zúčastnit?

Pro jistotu vopakuju, že přijedu v pondělí 16.června dopoledne (ale to budu asi dost nepoužitelněj kvůli džet-legu) a vodjízďím přes Žaboužrouty zpátky k Pupkáčům 30. června vopoledne. První víkend je asi dost zabitej, protože pravděpodobně pojedu navštívit moje milovaný v Budapešti.

Žrádlu zdar!

vostrej Pupkáč Martínek

Ahoj Voswego,

v neděli se vracím na 3 tejdny do Fáterlandu. Tak esli jsem si to s váma ještě úplně nerozházel, tak by mě zajímalo, jestli máte teda jako nějakej sraz na kterym bych se mohl alespoň trošku exhibovat, protože tady ve Státech je to fakt vo hubu, fízl na každym rohu a každá druhá je udavač(ka).

Za neozývání se (zejména a hlavně Ále) značně vmlouvám, rozbil se mi noťas, tak jsem měl kromě nedostatku volného času další bariéru (způsobeno externími faktory, zejména vosobami - ehm. vosůbkou).

Zdar, nazdar.

M.

Oprav si svého dyslektika / z per našich čtenářů / osw mail communication

Témata k řešení: co bude dělat na klanu; kdy se klan uskuteční, kdo všechno a co všechno je; kalendárium;
výpravy; víkendové akce

- jo v pohodě
kalendárium ti napíšu a ještě dotaz jestli nevíš o nějaký čebnicý angl kde by byla gramatika a milion příkladů?
30,1-1,2 výprava
27,2-1,3 zabyjačka
20-22,3 výprava
10,4-12,4 taky výprava
15-16,5 koloběžka
5-7,6 výprava
- sraz na klan ne beznínce u želyvského v 6 je to mezi zastávkami Mezi hřbytovy a nákladobé nádraží snad OMV
sebou běžky hůlky a čelovky a další vhodné věci na běžky
- ahoják klaňák zitrák u alaňák v osumáict tricáták pokud to alaňák potvrdák
jasnák? a zdarák váš turbák
- tak co klan jak to vydíte
já bledě udělal bych ho radši jindy do pátku asi ani nepudu spát
takže na klan sem i to nehodí co vy a vačše cenné nápady
- kdo by jel na liže v neděly co?
je tu možnost že v případě dostatešného množství sněhu a zájemců by jsme jely
tak to je zdělení a jak se k němu postavíte vy?
- tak jak to teda bude s klanem říkaly jste že nemáte čas
ale co střeba zajít aspon na pivo nebo tak?
nebo ve čtvrtek? posílejte vřelé nápady i rozhořčené výtky
všechno pečlivě vyhodnotím a utvořím z toho závěr
který bude bude budoucí skutečností jako neše klanovka

díky , zdraví turbo váš strojní ing. Specialista

- jedu přič tak nic
nepřidu břechtě
- Goja jobo !

Nemam time. Jsem velice busy. Je mi to moc sorry !
Toja fung !
OSka